జగన్మాత

తురగా జానకి రాణి

"రుక్మిణిని చూద్దామే మనం వెళ్ళి" అన్నది మా ధనలక్ష్మి. రుక్మిణిని చూడడం అంటే చాల పరువునష్టం, అసహ్యమైన పని అని నాకు ముందే మనస్సులో భావం వుంది. అందుకని నేను ముఖం చిట్లించాను. ఆ పేరు నోరారా ధనలక్ష్మి పలకడంకూడా నాకు బాగాలేదు. 'రుక్మిణా, దానికి బతకడానికి సిగ్గులేకపోతే, మనకి చూడ్డానికి బిడియం వుండాలిగా' అని మనసులో అనుకుని-

"ధనలక్ష్మి! నువ్వు కావాలంటే వెళ్ళి చూడు కానీ నేను రాను" అన్నాను క్లుప్తంగా.

అదికాదె! దాని గుండె పాపం అగ్నిపర్వతమైపోయి వుంటుంది. మనబోటి స్నేహితులు వెడితే, కాస్త చల్లారుతుంది. ఎవ్వరు పలకరించకపోతే అదిచచ్చిపోదటే?" అన్నది ధనలక్ష్మి

"నీకంత జాలిగావుంటె నువ్వెళ్ళు. పాపంట, పాపం! ఏడు తరాలకు సరిపడినంత పాపం అదే స్వయంగా చేసుకుని కూచుంది. నేను దాని ముఖం చూడను లక్ష్మి! చూడ్డమంటూవస్తే తుపాకీతో కాల్చడానికీ, ముఖంమీద ఉమ్మెయ్యడానికీ అంతే", అన్నాను చాలా ఖచ్చితంగా.

మేము చెప్పుకుంటున్న రుక్మిణికి ఒక గాథవుంది దానికి ముప్ఫైదాటినా పెళ్ళి కాలేదు చేసే దిక్కులేదు ఆ మాత్రం వుంటే, దాని పెంపుడు మేనత్తయిచ్చేదది. అల్లా వంటరిగా పెళ్ళికాకుండా బతుకుతుంటే, ఎవరితోటో సంబంధం కలిగి, ఒక కొడుకుపుట్టాడు, పెళ్ళికాకుండానే తల్లి అయిన రుక్మిణి నా దృష్టిలో పతిత, పాపి.

చిన్ననాటినుంచి నేను, రుక్మిణి, ధనలక్ష్మి ఒకే వీధిలో వుంటూ, కలిసి పెరిగాము ఎన్నో ఆటలు ఆడుకున్నాం. ఒక బండిలో ఎక్కి బడికివెళ్ళాము ఒకే కాలేజిలోచేరి, పక్కపక్కన కూచుని గ్రాడ్యుయేట్సుమయ్యాం. అంత ప్రాణస్నేహితురాలు యింత పాడుపని చేసిందంటే నాకు కడుపులో మంటలేచింది.

"అది కుమిలి కుమిలి ఏడుస్తూ, పుట్టిన నలుసుని చూడకుండా కూచోనుంటుంది. నేను వెళ్ళి ఓదార్చి, ధైర్యం చెబుతాను. ఆపిల్లవాడిని ఏం చేయాలో సలహాయిద్దాం. ఆపాటి మనమైనా చేయకపోతే, అది ఏమైపోతుంది? అందరు కాకుల్లా పొడుస్తారు. మనమూ పొడిస్తే, మన స్నేహానికి విలువ ఏముంది?" అంటూ ధనలక్ష్మి మరొకరౌండు వాదన ఆరంభించింది.

'నా ఉద్దేశ్యంలో రుక్మిణిని ముఖం వాచేటట్లు చీవాట్లు పెట్టి, ఎడాపెడా వాయించి, ఆ పిల్లాడిని ఏ దిక్కులేని శరణాలయంలోనో పడేయించాలి. వాడు అసలు పుట్టనేలేదని చెప్పి, దాని పాపానికి ప్రాయశ్చిత్తంగా, ఏ ఆశ్రమానికో పంపేయాలి.' ఈ సంగతి స్పష్టంగా చెప్పాను ధనలక్ష్మికి.

"పోనీ, అల్లా చీవాట్లు పెట్టడానికైనా వెళ్ళాలిగా? పద, ఆపని నువ్వే చేద్దువుగాని. అదె ఏడుస్తోంటే, నేను ఓదారుస్తాను"

అన్నదామె.

అసలు శీలం కోల్పోయిన తర్వాత ఆడదాని జన్మకు విలువేలేదు. ఏదో ఒక బలహీన క్షణంలో ఎవరికైనా లొంగినా, ఆపాప ఫలాన్ని మోసి, కనడమా? ఆ సంగతి నలుగురికీ తెలిసిపోయినా, యింకా ప్రాణాలతో వుండడమా-ఛీ! ఇల్లా ఆలోచిస్తున్న నాలో ఒక అసహ్యం, వికారంగా కడుపులో తిప్పేసింది.

ధనలక్ష్మి నిట్టూర్చింది. జాలిగా, నా కళ్ళలోకి చూసింది. "చూడు, మనం చిన్నప్పుడు ఆడుకునే రోజుల్లో, దానికి వాళ్ళ బామ్మయిచ్చిన ప్రసాదం మొత్తం నీకే పెట్టేది, జ్ఞాపకముందా? నీకు స్కూల్లో ప్రైజురావడం కోసం, తను పాటలపోటీల్లోకి రాకుండవుండేది, గుర్తుందా? కాలేజీలో అందాలపోటీలో నువ్వు నెగ్గాలని, తను వెనక్కి వుండిపోయేది; మరిచి పోయావా?"-అంటు ధనలక్ష్మి మొదలుపెట్టిన యీపాతకథలన్నీ వింటూంటే, యీసోదికంటె, రుక్మిణి యింటికి ఒకవిజిటు నయమనిపించింది.

"ఊఁ, సరే వస్తాను. కానీ ఒక షరతు. అక్కడ పదినిముషాలు మాత్రం వుంటాను. పడిచి మొత్తుకున్నా నేను కరగను. దులిపి వేస్తాను. నువ్వు అతిగా ఓదారుస్తూ, ముద్దు చేశావంటే, నేను వూరుకోను. సరేనా? అల్లాగైతే వస్తాను" అన్నాను. ధనలక్ష్మి వొప్పుకొంది.

సరే, బయలుదేరాం-కుతూహలం, అదీ ఎలావుందోనని ఆ కులటని చూసి, మనం చేతులు, కాస్త కడుక్కుని, ప్రక్షాళనం

చేసుకోవాలే అని ఒక బాధ.

ఇల్లు కొంచెం వెతికినా, త్వరగా చేరి, రిక్షాదిగాం. తలుపు తీసివుంది. నేను రిక్షాకు డబ్బిస్తోంటే, ధనలక్ష్మి తలుపు కొట్టింది. రుక్మిణే తలుపు తీసింది.

"హాయ్! రండి, రండి. ఏమిటల్లా నిల్చబడి పోయారూ వేరా." అంటూ నా చేయి పట్టుకుని, లోపలికి గుంజినంతపని చేసింది. మేము లోపలికి వెళ్ళగానే తలుపు గడియ పెట్టేసింది.

"లోపలే గదిలో కూర్చుందాం రండి. నా కొడుకు నిద్రలేచే టైమయింది, లేచాడంటే యిల్లు ఎగరగొట్టేస్తాడు" అంటూ మా యిద్దర చేతులూ వదలకుండా పుచ్చుకుని, లోపలకు తీసుకెళ్ళింది. ఉయ్యాల చుట్టూ దోమతెర, లోపల పడుకున్న రెండు నెలల పసి బాబు; వాణ్ణి చేతుల్లోకి తీసుకుని. "ఆ మంచంమీద కూచోండర్రా ఎవరికి యివ్వను మీలో? అసలు యింత పసివాడిని ఎత్తుకోవడం ఎవరికిబాగా ప్రాక్టీసు మీయిద్దరిలో?" అన్నది నవ్వుతో. దాని కళ్ళనిండా కాటుక, చెంపలు పలచగా, తాంబూల రంజితాలైన పెదవులకి అందమిస్తూ మెరుస్తున్నాయి కాళ్ళకి చెప్పులు, బాలింత తనం యింకా జివజివలాడుతూ పచ్చిగా వంటిని పట్టుకున్నట్టు కనిపింఎంది.

ధనలక్ష్మి కాస్త తేరుకున్నట్లు ముఖం పెట్టి, "ఉండు, కాస్త, చేతులు కడుక్కుని వస్తాం." అంటూ లోపలికి నడిచి, నువ్వురా అన్నట్లు నా వంక చూసింది. నేను వెంట వెళ్ళి శుభ్రంగా కాస్త, చేతులు కడుక్కుని వచ్చాను.

మంచంమీద కూర్చున్న ధనలక్ష్మివళ్ళో ఆ బాబుని పెట్టబోయి, "ఒసే! నువ్వు ధనంకంటూ పెద్దదానివి, వాడిని ముందుగా నువ్వే ముద్దుపెట్టుకుని ఆశీర్వదించవే" అన్నది.

అంతే నావళ్ళో మెత్తగా, మృదువుగా, బుల్లి చేతుల అబ్బాయి పేలవంగా నవ్వాడు.

"మ్మాట, పలుకు లేకుండా అల్లా వున్నారేమిటి? వీడు నా కొడుకు - ఎవరనుకుంటున్నారు? ఇంక వేరే లోకంలేదు నాకు. వేరే లోకమే లేనప్పుడు, యింకా ఆ లోకంలో వాళ్ళేమేమను కుంటున్నారో నాకేం పడుతుంది? అంతా నాపోలికే కదూ? ముక్కు చూడు" అన్నది రుక్మిణి వెలిగిపోతున్న కంఠంతో. నా చేతులు, ఆపిల్లవాడిని గట్టిగా, పడిపోకుండా పట్టుకుంటున్నాయి.

"నాకు ఎప్పుడూ నా అనేవారు లేరని నాకు పిచ్చెక్కి పోతుందని అనుకున్నాడు భగవంతుడు. పాపం అందుకే నాకీ వరం ప్రసాదించాడు." మంచిపేరు దొరకడం లేదమ్మా వీడికి! మా అమ్మ, నాన్న, అన్నయ్య వదిలి వేసినా, మీరొచ్చారు నన్ను చూడటానికి. ప్రాణస్నేహితులంటే మీరే!" అన్నది మళ్ళీ- నేను గుటకమింగాను, జవాబు లేదు.

నావళ్ళో బాబు బరువుగా తన మృదుత్వాన్నంతా, నామీదవేసి నన్ను నొక్కేస్తున్నట్లుగా. ధనలక్ష్మి మాత్రం పిచ్చినవ్వు ఒకటి ముఖానికి తగిలించుకొని మార్చి మార్చి పిల్లవాడినీ, రుక్మిణినీ చూస్తోంది.

"కూచోండే! ధనమ్మా కాఫీయిస్తాను. వాడు లేచేలోగా అన్నిపనులూ పూర్తిచేసుకుంటాను. లేచాడంటే, నాకు యింకపదీ చూడాలనిపించదు. వాడి ముఖంలోనే చూస్తూకూచుంటాను" అంటూ గబగబా కాఫీ ప్రయత్నం చేయడం మొదలెట్టింది. ధనలక్ష్మి వాడిని తనవళ్ళోకి తీసుకుంది. మా యిద్దరిమధ్య మాటలుకావుకదా, చూపులు కూడా లేవు.

మేముకాఫీలు తాగుతుంటే రుక్మిణిపిల్లవాడిని తీసుకుంది. వాడినిపొదివి పట్టుకొని

దగ్గరగా హత్తుకున్నప్పుడు ఆమె వేపు చూశాను. అరమూతలుపడుతున్న కళ్ళల్లో స్వర్గశాంతి చిన్న నవ్వుగా-విచ్చిన పెదవిలో గర్వరేఖ. వేలికొసలనుంచీ అనురాగం జాలువారి వాడి అణువణువూ తడిమి, పునీతమౌతున్నట్లు స్పష్టంగా కన్పిస్తున్న చేతులు.

కాఫీతాగి, "వస్తాం రుక్మిణీ! ఆరోగ్యం జాగ్రత్త" అంటూ బయటికి వస్తోంటే—

"మరోసారిరండే. అల్లావచ్చి, యిల్లా వెళ్ళిపోతున్నారు-ఏమిటో—వీడి నాన్నకి గుండెధైర్యంలేక, యింతవరకు వచ్చి చూడనేలేదు. తప్పించుకునితిరుగుతున్నారు, అంత భయపెట్టాడు నాబాబు, అంతటి మగవాడినీ!" అన్నది గలగలనవ్వేస్తూ.

మేము రిక్షాకేకవేయకుండా నడుస్తోంటే "ఏమే! కాలుస్తానన్నావు, పొడిచేస్తానన్నావు, తిట్టిపోస్తానన్నావు అల్లా మగరాయిలా కూలబడ్డావేం." అన్నది ధనలక్ష్మి

నేను ఒక్క క్షణం నవ్వుకున్నా. "నాసంగతి సరేగానీ; ఓదారుస్తానన్నావు, ధైర్యం చెబుతానన్నావు. నువ్వూ అవాక్కయిపోయావేం?" అన్నాను ఎదురు ప్రశ్నగా. రిక్షా ఎక్కాలన్న ధ్యాసలేకుండా గబగబా నడుస్తున్నాం.

"అది ఏడవనిదే - నేనేం ఓదారుస్తాను?" అన్నది, ధనలక్ష్మి. ఒక గొప్ప సత్యాన్నీ, తేజస్సునీ ఆ యింట్లో వదిలేసి వస్తున్నట్లు అప్పటికే అనిపించసాగింది.

"అదెందుకు ఏడుస్తుంది? హిమాలయ పర్వత శిఖరం మీద కూర్చుని, మనబోటి వాళ్ళందర్ని చిన్న చూపు చూస్తున్న జగన్మాత అది ఎందుకేడుస్తుంది?" అన్నాను.

100ml బాటిలు కొని

87 పైసలు ఆదా చేసుకోండి

'క్రివేణి' ఇంకు

ఇప్పుడు లాభకరమైన ప్యాకింగులో
100ml పాలిథీన్ బాటిల్సులో దొరుకుచున్నది.
100ml బాటిలు 1కి వెల రు 2-80
60ml బాటిలు 1కి వెల రు 2-20
(స్థానిక పన్నులు అదనం)
వినియోగదార్ల లాభమునకుగాను ప్రకటించుచున్నాము.

తయారు చేయువారు :
కృష్ణవేణి ఇంకు ఫ్యాక్టరీ
751, తిరువ తియ్యూరు హైరోడ్, మద్రాసు-600081